

MODUL 2 – CURS DE ISTORIA APOLOGETICII

Lectia 8 - PERIOADA CONTEMPORANA :

Criza argumentului apologetic și Postmodernismul

Convergențe metodologice catolice și protestante

Metodele de argumentare teologică întâlnite în secolul 20 - precum și soluțiile încercate sunt foarte asemănătoare, deși există și diferențe

Parcursul înnoitor, de asemenea. Metodele în vogă sunt apologetica clasică completată de reacții de tip modern: proclamarea (Bart, apologetică redusă la zero), socializarea, psihologizarea, dialogul cu știința și istoria (evidențele, epistemologica, abordări noetice, cazul cumulativ).

Se observă noi interacțiuni între credința creștină, filosofie și știință

Se observă noi interacțiuni sociale și inter-religioase (pluralism de poli ideologici, religioși, economici, noua ordine mondială)

Caracteristici generale importante ale Noii Apologetici Postmoderne

(apud *Przemysław Arteniuk, din Stefan Wyszyński University in Warsaw*)

1. Contextualizare

2. Supra-confesionalism (non-confesionalism)

3. Dialog și interacțiune

4. Sacramentalitate

5. Veridicitate: demonstrarea adevărului

6. Rationalitate: demonstrarea coerenței logice

7. Profunzime culturală

8. Apărare eclezială: dinamica unei biserici vii

9. Paradoxală: acceptarea misterului și explorării continue

10. Apărarea hristologică: centrarea pe Hristos